

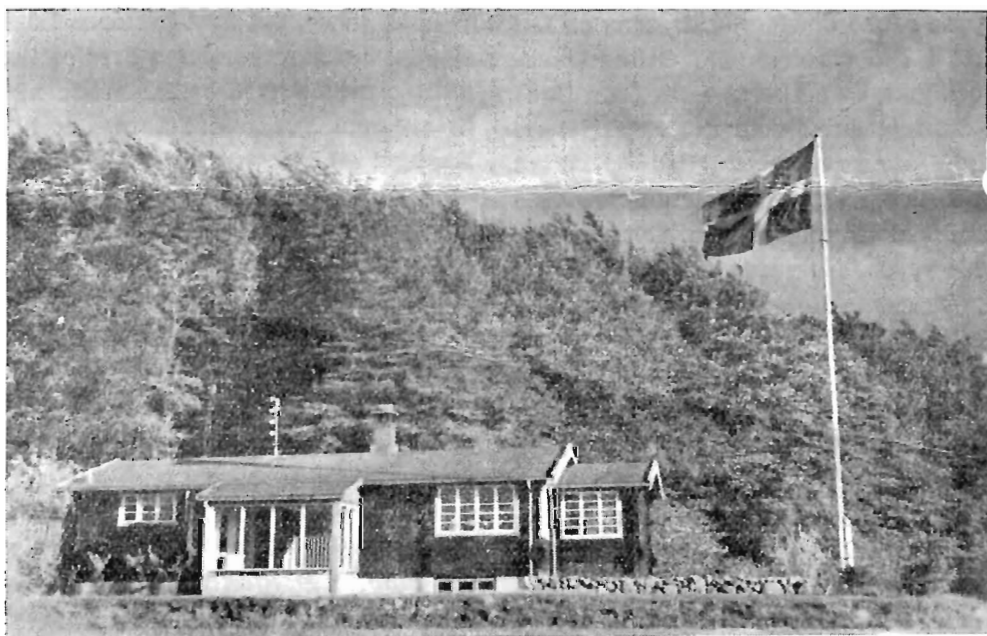
TJALVISTEN

NR. 3 — MARS — 1949

SEKSOGTYVENDE ÅRGANG

M E D L E M S B L A D F O R I D R E T T S K L U B B E N T J A L V E

Vi bringer her et fotografi av København Idrætsforenings treningshytte «Skovhytten» ved Vedbæk utenfor København.

Styret har uttatt følgende av våre aktive til påskeoppholdet der: Erling Andreassen, Anton Bech, Bjørn Bogerud, Fredrik Eckhoff, Leif Ekeheien, Arne Huseby, Einar Saxhaug og Bjørn Wade av seniorenene og Roald Bergersen, Audun Boysen, Ivar Frivold, Erik Sarto Johansen og Rolf Thallaug av juniorenene. Leder Olaf Bostrøm Johannessen. Instruktør Asbjørn Jansgaard.

Fra K.I.F. har vi mottatt et forslag til program for instruksjonsleiren. Såvidt vi forstår blir det ikke noe latmannsliv. Dagsprogrammet vil vekse mellom kondisjonstrening, teknisk trening og idrettsteori ved dr. Ove Bøje. Dette er selvsagt ikke ensbetydende med at guttene vil bli kjørt for hardt. Jansgaard vil sikkert sørge for tilstrekkelig hvile og avkobling. Det kan vel allerede på dette tidspunkt spåes et hyggelig og givende opphold.

Vi ønsker god tur!

Tjalvister i U.S.A.

Da Erling Kaas i begynnelsen av januar gikk ombord i Stavangerfjord for å gjøre Per Andresen og Lai Berg Amerikaturen etter, lovet han på tro og ære å opprettholde kontakten med oss gjennom en flittig brev-veksling. Til hans ros må jeg si at han nesten til overmål har holdt sin del av avtalen. Med en jevnhet som både har forbauset og gledet meg, har hans inspirerende brev havnet i min postkasse, og av den optimistiske, glade tonen i dem, forstår man at han ikke er blitt skuffet i de forventninger han ga uttrykk for før avreisen.

Hans innsats på den amerikanske innendørsarena har fått sin berettigede plass i de norske avisene, likeledes hans opplevelser i West Point, Amerikas berømte militærakademi, der general Eisenhower i sin tid var elev. Det er derfor ikke nødvendig å legge beslag på Tjalvistens dyrebare spalteplass med dette. Derimot er det fristende å bringe videre enkelte detaljer fra hans siste brev, datert New York 27. februar. Det handler i første rekke om Per Andresens og Lai Bergs innsats i det tradisjonelle College-mesterskapet, som gikk av stabelen i Madison Square Garden 26. februar. De to unge tjalvistene løp på Alfred Universitys stafettlag, og takket være dem ble deres universitet nummer to i den jevne og harde konkurransen. Det var fire etapper — 880 yards, 440 yards, 220 yards og en engelsk mil. De anmeldte lag ble delt inn i tre puljer, og de to beste i hver gikk videre fra formiddagens forsøksheat til kveldens finale. Per løp siste og Lai første etappe. De to midterste og korteste strekningene var overlatt to unge amerikanere, som greide jobbene sine mindre bra. Da Per fikk pinnen, hadde det ledende laget et forsprang på 120 yards. Men gjennom et strålende løp, som fikk de lettbevegelige patrioter fra Alfred University til å juble, førte han sitt lag fram til førsteplassen og finaleretten. Pers tid var 4,23 blank — en utmerket pre-

stasjon etter bare tre ukers trening. I finalen gjentok det samme seg, han fikk atter pinnen sist til tross for at Lai hadde vekslet blant de første. Etter et velberegnet løp, kom han i mål som toer. Sin etappetid avvirket han på 4,21,5.

Og nu går Per og Lai omkring som Universitetets helter og sanne redningsmenn, omfavnet og forgudet av alle.

Det var moro å kunne rope heia Tjalve igjen, skriver Erling til slutt i sitt brev. Det var sannelig to spennende race. *Observer.*

ERLING KAAS I DET AMERIKANSKE INNENDØRSMESTERSKAP.

Erling var med i det amerikanske innendørsmesterskap og plaserte seg som nr. 3 med resultat 4,15 m. Vinner var Morcom med 4,50 m.

Erik Ahldén skriver i Idrottsbladet: Erling Kaas, Norge, hoppade storstilat i stav och belade tredje plats med 4,15 som resultat. Jättesnudd på 4,28, rev med handen! Nästa år måste Ragnar Lundberg komma över och visa vad han kan! Amerikanara reklamerade nämligen med Erling som Europa-mästare, det bör ju sporra Ragnar!

LODDSELGERNE

anmodes om å innlevere oppgjør og restbeholdning av lodder senest 22. april.

Kassereren treffes hver fredag etter kl. 19,00 på klubbens kontor i Idrettens Hus.

Dr. Magne Helgaker

Bogstadveien 13, har kontortid for aktive Tjalvister hver tirsdag kl. 18,00—19,00. Telefon 46 56 37.

Skø - - -

Et fordelaktig sted for Deres innkjøp.

SKOTØY MAGASINET MODERNE

Disp. Trygve Høgberg

Storgt. 2 — Tlf. 33 46 39

Arets nyskaping innen fri-idretten er lagmesterskapet etter ligasystemet. En nærmere redegjørelse i detalj om poengberegning, øvelsesgrupperinger etc. er det ikke nødvendig å komme inn på i denne forbindelse. Det er nok å nevne at de øvelser som systematisk hører sammen danner grupper og at hver klubbs endelige poengtall er summen av de enkelte grupper. Klubbene må således framvise resultater i alle disipliner. Dagspressen har forlengst kommentert vedtaket. Såvidt vi kan se er det overalt møtt med begeistring. Først og fremst tror en det vil heve nivået i de grener hvor norsk friidrett står svakt, dessuten at det vil heve nivået i småklubbene i sin alminnelighet. For Tjalves vedkommende er det punkt 1 som skulle være aktuelt. Våre svake punkter er sprint, sprang bortsett fra stav, spyd, langdistanser og kort hekk. Kunne fri-idretts-serien rette på dette ville meget være vunnet. Vi kan imidlertid ikke ubetinget slutte oss til avisenes optimisme. Svensk fri-idrett har fremdeles sine svake punkter, sprint, diskos, lengde på tross av at de har hatt en lignende serie i årevis. På den annen side kan en ikke utelukke den mulighet at enkelte sterke øvelser hadde stått svakere uten serien.

Tjalve vil vel dessuten tross sine svake punkter kunne hevde seg bra slik at serien vil kunne virke som en ytterligere spore til å opprettholde eventuelt å bedre vår posisjon i norsk fri-idrett. I så fall vil den under enhver omstendighet gjøre nytte for seg.

Støtt våre annonsører!

Tjalvister!

Stedet hvor en hygger seg
etter treningen er

Frognerseteren Sportsrestaurant

Dans hver aften. (Stengt mandag).

TRENING.

Norge har etter krigen blitt distansert av utlendinger på en rekke områder innen idretten. Verst svir dette på felter hvor vi tidligere var blant de ledende i verden.

Naturlig nok søker en etter årsakene til vår tilbakegang eller utlendingenes fremgang eller muligens begge deler. De fleste synes å være enig om at treningsmetodene er det springende punkt. Vi tror også at det er riktig. Spørsmålet som så står tilbake å besvare er: Hvordan skal en trene? Avisene er tilsynelatende temmelig enige om at svaret finnes hos våre gamle stjerner, fortrinnsvis de som er født i 1899.

De interpellerte er gjennomgående forbauende enige. Hårdere trening blir ordinert som sesam sesam. Hva omtalte herrer mener med hårdere trening er ikke godt å bringe på det rene. En ting er i hvert fall sikkert: Uttalelsene er meget vel egnet til misforståelse hos den yngre og uerfarne i alle idrettsgrener. Derfor la dere ikke villedes av slike uttalelser til å kjøre for hardt, men følg trenerens råd.

ORD OM IDRETT.

De personlige rekorder har større betydning for idrettsbevegelsen enn alle andre rekorder tilsammen.

Unggutten som driver idrett for sunnhetens skyld finnes ikke.

Treningens hemmelighet består i å øve seg mest mulig uten slit.

Kondisjon betyr yteevne i kraft og utholdenhet. Form betyr total yteevne i ferdighet. Men form bygger på kondisjon, og uten den kan ingen form nåes. (Nic. S. Beck).

*

Mens sana in corpore sano — det er den fullstendigste beskrivelse av en lykkelig tilstand i denne verden. Den som har begge disse ting, en sund sjel i et sunt legeme, han har intet mere å ønske. Og hvem som mangler en av disse to ting, ham vil alt annet lite hjelpe.

(John Locke).

Kjøttvarer og pølser

En gros — En detail

R. TANDBERG A.s

Tlf. 412515 • Munkedamsvn. 21 • Oslo

TIL P. M. JENSEN!

Kjære P. M.

Du har et brev til redaksjonen av Tjalvisten i februarnummeret. Du daterer det Christiania og nytter samstundes høvet til et av dine mange attack på misfostrene fra 1938.

Vi kan igrunnen være sams når det gjelder sprogstriden, men derfor bør du ikke konsekvent fordømme enhver tilnærming mellom nynorsk, folketale og det som kalles bokmål.

I særdeleshet skal du ikke være redd for eller hate vokalen *a*. Ingen av de vokaler vi har i vårt lydssystem er vulgære i seg selv. Den ene er like god, fin eller dannet som den annen. Vokalen *a* er imidlertid den som fonetisk eller musikalsk har den vakreste og fyldigste klang av alle.

Den gjør sitt til at vi nyter svensk og du må heller ikke glemme at den preger italiensk og spansk. Og italienske opera-arianer og spanske serenader er vakkert å høre.

Hvorfor ikke ta *a*-en mer i bruk og gjøre sproget vårt mer musikalsk? Det kan derfor likefullt være dannet tale og grammatikalsk riktig.

Ihvertfall når det gjelder friluftsliv og friluftspoesi og romantikk. Om jeg hadde evne til å fortelle fra skog og fjell ville jeg nytte ord som: *ura, lia, myra, brua, skorstein, hytta, vidda* og *Nordmarka*. Men jeg ville ikke nytte uttrykket «på skauen».

«På skauen» er ikke norsk, men hård eller herdet uttale av det danske «skov». På norsk heter det «tilskogs» og det er langt penere.

Heller ikke skal vi Nordmarkstravere si *Fyllinga*. Navnet eller ordet har ikke noe å gjøre med ordet «fyll» i dettes vanlige to betydninger. Navnet har en annen opprinnelse, er ikke hunnkjønnsord og kan derfor ikke brukes med endingen *a*.

Du kan ikke fordra «fram» sier du. Vi nordmenn er stolte av en skute som heter «Fram». Den har båret flagget vårt lengst syd og lengst

nord. Skuta er såvidt jeg vet eldre enn meg og har alltid hos alle nordmenn hett «Fram». Jeg vil alltid si «Fram» og ikke «Frem» når talen er om Nansens og Amundsens skute.

Nede i Larvik har vi en gammel og god fotballklubb som heter «Fram». Burde den hete «Frem»?

Nåvel, dette er ikke idrett, men du var først fram på i Tjalvisten og ga meg slik lyst til å si noe. Å veksle ord om dette i klubbavisen tjener intet, det vil bare bli att og fram, eller som du vil si det: frem og tilbake.

For å slutte med noe som har med klubben vår å gjøre. Navnet vårt — Tjalve — stammer fra den gamle norske gudelære. Det er i klubbmerket knyttet til et kjent ordtak som i originalsproget lyder: *Mens sana in corpore sano*.

Hvorfor nytte dette urnorske navnet sammen med en latinsk setning? Hvorfor ikke nytte ordtaket i norsk sprogdrakt og si: en sunn sjel i en sunn kropp? Altså ikke: en sunn sjel i et sunt legeme, som vi i alminnelighet sier. Vi snakker nå engang ikke om at den eller den idrettsmannen eller jenta har et flott legeme, men en flott eller helst vakker kropp. Ikke sant?

Beste hilsen

Trygve Fjeld.

Mange av de vanskeligheter vi strir med skyldes at vi ikke klarer å tilpasse oss teknikkens hurtige utvikling. Mange hevder at redningen ligger i at ungdommen får økt opplæring i de humanistiske fag. Men økte kunnskaper i språk og historie kan neppe hjelpe oss til å løse dagliglivets problemer. — Det kan bare oppnåes ved økt kunnskap om dagliglivets virkelighet og opplæring i en riktigere livsførsel.

Riktig kroppsøving — tatt i sin videste betydning — gjør det lettere å leve riktig og er derfor med på å skape mer naturlig og harmoniske mennesker — det samme mål som humanismen har. Gymnastikk og idrett har vunnet en kolossal utbredelse. Det gjelder å lede denne utvikling i riktig retning, helt inn i det daglige arbeid. Riktig kroppsøving er effektiv humanisme i pakt med tiden.

(Dr. med. Henrik Seytfarth i Verdens Gang).

Radioen i lotteriet

er en

Rex Radio

fra Elektrisk Bureau

Reparasjoner

utføres hurtigst

ELEKTRISK
MEKANISK
VERKSTED

Holger Albrechtsen

St. Halvardsgt. 7-9

Tlf. 68 47 07

Speed!

Noen sammenlikninger.

Oberon:

*Fetch me this herb, and be thou here again.
Ere the Leviathan can swim a league.*

Puck:

*I'll put a girdle round about the earth.
In forty minutes.*

(Midsummer Night's Dream).

Jeg har alltid vært oppslukt av tider og rekorder og fartsprestasjoner, av fugler og dyr i flukt, av menn og kvinner i de forskjelligste fartssituasjoner, av fly og biler, av jordens, lydens og lysets hastighet, jeg har regnet og sammenlignet og kalkulert forholdsverdier, så universets innerste hemmeligheter ligger sømmelig stille for å bevare dyden.

Da jeg støtte på dette lille sitatet fra Shakespeare ovenfor, der Oberon ber Puck om å komme tilbake før «Leviathan kan svømme en «league» (= en mil)», det vil igjen si i løpet av ca. 12 min. (hvalen, Leviathan, svømmer 38 km i timen) og Puck svarte at han ville reise rundt jorden, en strekning på nærmere 40 000 km., i løpet av 40 min., som representerer noe rundt regnet 59 000 km. i timen, så skjønnte jeg at de skrøt på Shakespeares tid også.

Fart! Alt det tiden rommer, ligger i dette ene ordet. Hvem har ikke følt den levende, sitrende spenning ved synet av racerbåter som raser over vannflaten, eller yet-drevne jagerfly som fyker forbi i en røykstrime? Jeg har her samlet endel ting fra forskjellige kilder og trukket noen interessante sammenlikninger som kanskje også kunne ha sin interesse utenfor «fagmannen»s krets.

Menneskene anser seg selv som det høyststående av dyrene, men den farten det kan nå på egne bein er liten sammenliknet med mange dyr. For å unngå mindreverdigheitsstemplet syns jeg dog vi har en viss rett til å hevde det naturlige i at dyr med fire bein mot våre to reelt sett burde løpe dobbelt så fort.

Menneskets maksimumshastighet er ca. 39 km. i timen (Jessie Owens i rekordløpet på 100 meter). Mynder og veddeløpshester kan holde

en fart på nærmere 65 km i timen, leoparden endog oppe i 112 km., strutsen over 65 og antilopen mellom 90 og 100 km. i timen. Løven kan nå opp i noe sånt som 95 km. i timen enkelte ganger.

Maksimumshastigheten for en svømmer ligger på ca. 6,5 km. i timen, skjønt man jo må innrømme det ser atskillig hurtigere ut. Mekanisk hjelp øker naturligvis farten vesentlig. En skøyteløper bruker omtrent samme tid som sprinteren på 100-meter, men over lengre distanser er han i den grad den overlegne at han tilbakelegger 3000 meter på skøyter hurtigere enn 2000 meter på beina. Sprinteren kan holde følge med kvinnelige skøyteløpere 200 meter, men da har han heller ikke «chance» lenger. Syklistere kan nå opp i 65 km. i timen.

For 50 år siden nådde en bilist opp i avskrekende 105 km. i timen. Idag er dette gjennomsnittshastigheten for fulle folk om natten. John Cobb puffet for noen år siden verdensrekorden opp i 594 km. i timen.

Hvis det var mulig å arrangere det slik at Gunder Hägg, som holder verdensrekorden på en engelsk mile, kunne løpe denne distansen på Bislet på 4,01,4, og John Cobb kunne kjøre rundt banen i 594 km. i timen, så ville Cobb tilbakelegge 25 engelske miles, mens Hägg løp sin ene. Med andre ord: Cobb ville passere Hägg hver syttende eller attende meter.

Man har sagt at enkelte fuglearter flyr over 190 km. i timen. Konkurranseduer holder en gjennomsnitt på over 95 km. i timen, mens man skal ha funnet en vipe i Canada 24 timer etterat den forlot England. Man skal ha et bra fly for å holde følge med den vipa! Fly har nådd en maksimumshastighet av 1130 km. i timen, som er hurtigere enn lyden, om enn ikke fullt så raskt som jordens rotasjonsfart rundt sin egen akse.

For 450 år siden brukte Columbus 70 dager over Atlanterhavet. Idag krysser en luksudamper Atlanterhavet 18 ganger på den tiden.

En golfball skal visstnok fly avgårde med over 250 km.s fart, mens Bill Tilden engang raket en tennisball med 245 km.s fart.

Men alle disse menneskelige ytelser og fartsfenomener blir bare komisk ubetydelige når vi

WILHELM BLYSTAD

SANDAKERVN. 52 — OSLO

begynner å sammenlikne med naturens undere. Vår klode farer gjennom verdensrommet år ut og år inn, og har gjort det samme i millioner av år, med en fart av nærmere 30 km. i *sekundet*, tusen ganger hurtigere enn et lyntog.

Men hva er dette sammenliknet med lysets hastighet som er temmelig nær 300 000 km. i sekundet, eller 1130 millioner km. i timen? Og dog, til tross for denne fantastiske fart, har man oppdaget stjerner som er så langt borte at det har tatt lyset 140 millioner år å nå jorden. Disse stjerner kan ha sluttet å eksistere for millioner av år siden, og ennå ser vi lyset som begynte å strømme hit hundre millioner år før noe menneske overhodet eksisterte på vår klode. Tenk på det neste gang du hører om en kar som løper 100-meter under 10,5!

Hvis du ønsker å more deg litt og se hvor ubetydelige vi menneskekryp i virkeligheten er, så ta et papir og lav en skala hvor 1 cm. = 1 km., og hvor du fører inn den avstand noen av de fartsobjektene vi har operert med, tilbakelegger i løpet av et minutt. Du vil finne at en kvinne som løper, trenger 0,35 cm., en mann 0,39 cm. En mynde dekker 0,65 cm. En bil kjørt av Cobb, trenger 6,1 cm. og et fly 10 cm. Hvis du har et papirstykke litt over en fot langt, så kunne du vise den avstand lyset tilbakelegger i et minutt.

Men for å vise avstanden jorden tilbakelegger, må papiret være over 30 m. langt, og for å vise lysbølgene eller de «trådløse» bølger, trenger du et 570 km. langt papir! Det er kanskje en smule illoyalt overfor statsmyndighetene å anbefale dette eksperiment i papirrasjoneringens dager! Og det verste av alt, mens den olympiske mester Harrison Dillard løper 10 meter i toppfart, og Mr. Cobb kommer nærmere 200 meter avgårde, tilbakelegger jorden 30 km. i sin ubrutte reise rundt solen, og lys- eller trådløse bølger drar fra Australia til England og tilbake igjen over 7 ganger. En siste refleksjon: lyden av en starters pistol på Bislet kan høres gjennom trådløs i Australia før den når løperen som står noen meter unna på banen. Man har spilt internasjonale sjakkmatcher pr. radio — hva med fremtidens fri-idrettslandskamper? Bare et lite forslag til Fri-idrettsforbundet. *Jam.*

POENGER.

Forleden var Per på nattklubb i New Haven. Hans idrettslige kvalifikasjoner var også kommet innehaveren for øret og resulterte i føl-

gende presentasjon: «Per Andresen, european mile champion». På suverén proffmanér entret Per dansegulvet og tok imot applausen samt lot seg dyrke av det svake kjønn resten av aftenen.

Lenge leve den tjalvistiske beskjedenhet!

— — —

På et utendørs stevne i 1946 røk stevnets overdommer og en del tjalvister med Peter i spissen opp i diskusjon angående en forbipassering i et stafettløp. «Kom ikke her og lær meg noe,» var en av overdommerens replikker, «jeg har tredve års erfaring!» «Godt, så bruk litt av den da!» var Peters lynrappe svar.

— — —

Som bekjent holder gjerne sjefstrener Jansgaard et lite foredrag foran hver treningstime. Vi har plukket et par av de gullkorn han da har latt falle:

«Trening skal være elegant og lekende, ikke jernhård og slitende. Det er noen som sier at dette er *galt*, men det er *feil!*»

— — —

I forbindelse med tyveriene i garderoben lot han falle følgende bemerkning:

«Vi må heve det moralske nivå blant ungdommen så vi lærer dem å sette pris på andres ting.»

Klassebestemmelsene.

«Jam» pekte i sin artikkel i januar-nummeret på det sørgelige faktum at en stor del av den skoleungdom, som gir så lovende resultater på skoleungdomsstevnene, blir borte fra den aktive idrett når de er ferdige med skolen. Han anga at grunnen måtte være at overgangen til seniorkonkurransene er for brå. Han anbefalte at grensen for juniorklassen ble hevet til 22 år. Først i 22-årsalderen er man helt voksen, mente han. — Dette kan nok diskuteres — en del ungdom er voksne nok i en svært ung alder. Nå er det imidlertid liten hjelp i å flytte grensen til 22 år — i den alder er nemlig atskillige av de beste idrettsmenn allerede «stjerner», og det blir da ingen fordel for de uferdige ungdommer å konkurrere i juniorklassen.

Feilen ligger nok på annet hold. Det er delingen av seniorklassen som er uheldig. Riktignok har Gösta Holmér, med et ganske viktig forbehold, uttalt seg til fordel for vår klasseinndeling, men han er sikkert ikke oppmerksom på de verste ulempene ved den.

Vi legger altfor stor vekt på de enkelte resultater. Har en idrettsmann greidd 11,3 på 100 m.

eller 6,55 m. i lengdehopp og han er for gammel til å gå i juniorklassen, er han for all fremtid nødt til å konkurrere med «stjernene» — også i alle andre øvelser.

Vi må komme vekk fra den stivbente resultatgrensen og over i en klasseinndeling som er såpass smidig at den passer over hele landet og som gjør det mulig å holde på den store tilgang av lovende ungdom som vi har på skole- og juniorstevnene. — På forrige forbundsting ble det vedtatt et forslag fra «Tyrving» om at en arrangør kan arrangere konkurranser for idrettsmenn som i innværende eller foregående sesong ikke har oppnådd et av arrangøren fastsatt resultat. Med en liten omskrivning er dette en ordning, som er gjennomført de siste årene ved en rekke større stevner i Sverige. Behøver vi egentlig noen andre klassebestemmelser?

For å ta et eksempel. Tjalve innbyr til et stevne. Blant øvelsene har vi 1 500 m., hvor det blir konkurranse i 4 klasser. 1. klasse for løpere som har bedre tid enn 4,05. 2. klasse for løpere som ikke har bedre tid enn 4,05 og ikke dårligere enn 4,12,8. 3. klasse for løpere som ikke har bedre tid enn 4,13 og ikke dårligere enn 4,20. 4. klasse for løpere som har dårligere tid enn 4,20. — På denne måte vil den middels gode idrettsmann også ha en chance til plasing, den oppmuntring han må ha for å fortsette som aktiv.

Fordelen ved en slik klassifisering skulle være opplagt. Det er arrangørene som foretar klasseinndelingen, som kan rettes etter tilslutning og dyktighetsnivå.

S. G.

Hva idretten gir oss.

SOM SOLEN SKINNER over Bislets grønne, betonginnrammede idrettsplass og like fullt og varmt over Argentinas åpne pampas, over Japans små fri-idrettsbaner, slik skjenker idretten kraft og mening for en mottagelig ungdom rundt vår planet, utstrålende hele sin brunende

varme over hvert enkelt blekantsikt. Slik er vi brødre i vår mottagelse av nutidens seirende ungdomsreligion, den som ikke krever ord, men handling; ikke først og fremst adlydelse, men frihet; ikke ydmykhetens knefall for lidelsens symboler, men stormende løp mot seirens målpost.

I VÅR KROPP er nedlagt en kraft som i det sivile liv hemmes av en artifiisiell samfunnsordning og tusen fordommers skranker. Kraften vil blusse og spille. Den redder seg ut på *idrettens* felt, der den kan svinge stolt og ukuet.

Og logisk. Saklig. Soleklar.

I idrett er hvitt hvitt, og 64, 64 ett mere enn 63. Fremforalt gjelder dette fri-idrett, hvor resultatene rent og direkte svarer til prestasjonene.

Og idretten klarlegger. Mesteren er en mester i idrettsutførelse, — ingen kan si at han lever på sine svenner! Ingen 8 timersdag og ingen spesialmoral hindrer heller en lærling i idrett i å arbeide av hele sin kraft for å bli mester.

Idrettsmannen høster nøyaktig hva han sår — han har ikke den følelse som mange fabrikkarbeidere, ja, et flertall av de i andres tjeneste ansatte sies å nære, at overskuddet av anstengelsen nappes av en annen og at man selv siden «står der», bare fattigere og mere sliten.

Man kan følge sin lyst til å «friske på» i idrett. En sund lyst. Det sivile arbeidets misundelsesbetonede «masking» skjenker hverken ytre eller indre tilfredsstillelse: arbeidets ringe fysiske spennvidde, ensformighet og utsiktsløshet skaper jo ulyst, missmot og — altfor ofte — bitterhet.

I idrett *lykkes* den kløktige, iherdige, påpasselige, den begavede og sterke.

Smiger gjør seg ikke fremfor en høydehoppeslist, hekkenes avstand er lik for alle; intriger hjelper ikke diskoskasteren i hans enkle ring. Den fremgang som vinnes er klar som krystall

Gunnar Helstad

Storgaten 8
Tlf. 33 38 67 - 33 34 44

Bøker

for alle fag
om alle emner
for alle aldre
til alle priser

GRØNLANDS HØVLERI A/S

Etablert 1867 — Disp. Reidar C. Anderssen

Trelast

Kontor Lakkegt. 7, tlf. 68 02 04
Lager Grønland 12, tlf. 68 07 75

En løper som første gang har gått 800 m. under 2 minutter kjenner noe av oppfinnerens noble glede. Som er vidt skilt fra spekulantens svedige, oppblåste henrykkelse over at en kursgevinst har falt på ham.

Lengdehopperen som har trampet over flytter rolig sitt satsmerke bakover; han skriver intet eddikksurt innlegg som en dosent som er plasert «for langt tilbake» av professorbesettende sakkyndige. Ingen finnes å baktale. Han er sin egen lykkes smed. En livgivende sol vekker ham hver morgen.

*

SLIK KJENNER VI IDRETTE som noe meget fritt og fast på én gang, noe meget påtagelig og noe uoppnåelig som glider unda — den idrettslige fullendelsen nemlig — noe som på én gang er himmelhøyt og midt inne i oss. Akkurat som sommersolen som fyller alle våre porer.

Greb.

SØNDAGSMØTET 13. MARS.

Årets første medlemsmøte for de aktive ble avholdt søndag den 13. mars på Frognerseieren. De fleste ankom fra Skimuséet etter et forfriskende bad i forbindelse med treningsturen.

Noen få hadde imidlertid trosset smøringsvanskelighetene og sørpeværet og kom dryppende inn med jevne mellomrom mer eller mindre forkomne — særlig mer. Til slutt var det ca. 50 til stede. Da smørbrød og vørterøl var forært, ønsket Petter velkommen og skisserte kort årets program. Av interesse kan være å opplyse at vårt terrengløp 2. påskedag vil bli avholdt tross tidspunktet. Det skal gå fra Bygdøhus. Videre var det stemning både i styret og blant de aktive for å beholde stafettprogrammet fra ifjor uforandret. Dvs. at vi starter i Ready-, BUL- og Holmenkollstafetten. Juniorene kommer antakelig til å deita i Larvik og eventuelt en stafett til. Tidspunktet for pokalkampen med KIF byr igjen på vanskeligheter, men vil bli arrangert på en eller annen måte før eller etter vårt internasjonale stevne, muligens også i forbindelse med dette.

Ellers kunne Petter opplyse om at en var kommet til enighet med Forbundet således at det ikke oppsto kollisjoner i forbindelse med de planlagte propagandaturneer.

Til stafettmesterskapet i Stavanger vil det bli sendt det antall lag som ansees kvalifisert på tross av den kostbare reisen.

Sesongavslutningen blir også i år Boråstur.

Viseformann Henriksen kunne opplyse om at det lysnet når det gjaldt anskaffelse av treningsutstyr og ble mektig populær på det. Det er dessuten styrets mening å anskaffe en klubb-genser.

Jansgaard kom med en del ytterligere opplysninger om Danmarksturen.

Da ingen av gutta hadde noe ytterligere å interpellere styret om, ble møtet hevet og alt folket bega seg til byen og de ventende kjøttgryter.

Stevnereferat.

NM I HOPP UTEN TILLØP

gikk i Arendal 27. februar. Fra oss deltok Trygve Tønnessen, som ble nr. 2 i lengde med 3,32 m. (Nr. 1: Nicolay Aasbø, Gjerstad, 3,33 m.) Erling Andreassen ble nr. 5 i høyde med 1,47 m.

VED SKOLEMESTERSKAPET FOR DE HØYERE SKOLER

var noen av våre gutter med — det burde ha vært flere. Beste resultat hadde Øivind Holter (15 år) med 2,70 m. i lengde, som rakk til 2. pr. i yngste klasse. Nevnes bør også Jan Bergersen (16 år) 2,72 m. i lengde, og Øivind Christoffersen (16 år) 1,28 m. i høyde.

ELDRES AVDELING

holdt sitt årlige skirenn fra Sollihøgda søndag 28. februar. Det var ikke så stort fremmøte som vanlig, hvilket vel skyldes den dårlige vinter. Men vi som møtte frem fikk en fin dag etter snefallet. Fr. Strømme hadde lagt en passe kupert løype på ca. 6 km. De beste resultater ble: 1) Eilif L. Berg 26,03. 2) Th. Ruud 29,51. 3) Sv. Fuglerud 30,48. 4) Reidar Olafsen 31,07. 5) Per Haugs 32,18. 6) Nils Schaug 33,16.

GUTTEAVDELINGENS

øvelser på Uranienborg og Sinsen folkeskoler slutter 5. og 6. april.

Beskjed om sommerøvelsene vil komme i neste nummer av Tjalvisten, omkring 10. mai.

KLUBBEN TRENER

— seniorer og juniorer — på Handelsgymnasiet hver mandag og fredag kl. 19.15—21.00. Første halvtime fri trening — hopp uten tilløp. Fra kl. 19.45 fellestrening.

Hver søndag kl. 11.00 tur fra Majorstua under Jansgårds ledelse. Hver onsdag kl. 18.00 tur fra Uranienborg skole.

Trykkeri Per Haugs.